

УДК 371.134:792.8:372

Фурманова Т. І.

ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ХОРЕОГРАФІЇ

У статті розкриваються особливості застосування міжпредметних зв'язків як засобу формування професійної компетентності майбутніх учителів хореографії здатних до роботи в системі дошкільної та шкільної освіти. Надається аналіз сучасних досліджень, в яких розкриваються різні підходи до формування професійності вчителя хореографії, на конкретних прикладах розглядається вплив різних спеціальних дисциплін на професійне становлення майбутнього фахівця.

Ключові слова: професійна компетентність майбутніх учителів хореографії, міжпредметні зв'язки, хореографічна робота з дітьми дошкільного та шкільного віку, заклади дошкільної та шкільної освіти.

Відповідно до соціальних вимог, однією з пріоритетних тенденцій удосконалення професійної освіти стає компетентнісна орієнтація – тобто набуття спеціалістами певного рівня професійної компетентності в процесі навчання. Сьогодні випускники мають поєднувати в собі професійні, міждисциплінарні та інноваційні компетенції для задоволення широких потреб ринку праці й суспільства в цілому. Виходячи з цього, фахова підготовка майбутніх учителів хореографії має бути спрямована на оволодіння передовими технологіями проведення хореографічної роботи з дітьми не лише в системі позашкільної освіти, а й в дошкільних і шкільних установах. Це пов'язано не лише з широкою популяризацією хореографічного мистецтва, а й введенням в навчальний процес хореографії, як варіативного предмета ("Базовий компонент дошкільної освіти", "Стандарт початкової освіти").

Аналіз останніх досліджень і публікацій показав, що проблеми вдосконалення системи освіти шляхом упровадження компетентнісного підходу присвячені праці вчених: Н. Бібік, І. Зязюн, Л. Коваль, О. Овчарук, О. Пометун, О. Савченко, С. Трубочова, Г. Фрейман та ін. Проблему формування професійної компетентності як складного багатовимірного феномена вивчали: М. Волошина, В. Кальней, А. Михайленко, С. Шишов; розкриття змісту та моделювання процесу формування професійної компетентності: В. Болотов, А. Маркова, С. Мішина; формування ключових компетентностей: А. Гетьманська, І. Зимня, Г. Куракова, Л. Парашенко, А. Хуторський та ін.

Питання професійної підготовки майбутніх учителів хореографії висвітлювалися в дослідженнях Л. Андрощук, О. Бурлі, С. Забрєдовського, О. Таранцевої, Т. Тарасенко, Т. Сердюк, О. Мартиненко, М. Рожко, Ю. Ростовської, Л. Цветкової, Ю. Шмакової та ін. Досліджуючи проблеми підготовки фахівців хореографічного напрямку, науковці наголошують на важливості професійно-педагогічної спрямованості освіти, удосконаленні теоретико-методичної, фізичної (виконавської) та психолого-педагогічної основ навчання, розвитку професійно важливих якостей, виробленні індивідуального стилю діяльності, використанні диференційованого підходу, активізації самостійної роботи студентів. Питання формування професійних компетентностей для роботи з дітьми в дошкільних та шкільних установах розглядалися лише в окремих дослідженнях (О. Мартиненко, А. Шевчук), а також розкривалися в навчально-методичних посібниках з теорії та методики хореографічної роботи з дітьми (Н. Бугаєць, В. Волчукова, В. Годовський, О. Голдріч, Н. Корисько, М. Пінчук, Л. Савчин, С. Шалапа та ін.).

Одним із засобів формування професійних компетентностей майбутніх учителів хореографії є впровадження міжпредметних зв'язків. Аналіз досліджень показав, що це питання висвітлюється науковцями поверхово і потребує подальшого системного вивчення.

Мета статті полягає у визначенні значущості міжпредметних зв'язків дисциплін хореографічного циклу, як засобу формування професійної компетентності майбутніх учителів хореографії; розкритті особливостей підготовки студентів до хореографічної роботи в системі дошкільної та шкільної освіти.

Аналіз наукових джерел свідчить про відсутність єдиного підходу щодо трактування поняття "професійна компетентність". Воно розглядається вченими як "поглиблене знання", "стан адекватного виконання задачі", "здібність до актуального виконання діяльності", "ефективність дій" [4].

Наведемо приклади визначення науковцями терміну професійна компетентність:

– складна освіта, що включає комплекс знань, умінь, властивостей та якостей особистості, які забезпечують варіативність, оптимальність і ефективність побудови навчально-виховного процесу" (В. Адольф);

– сума знань, умінь, навичок, засвоєних суб'єктом у ході навчання – у вузькому значенні слова, і як рівень успішності взаємодії з довкіллям – у широкому" (А. Акімова);

– готовність і здатність доцільно діяти відповідно до вимог завдання; методично, організовано й самостійно вирішувати проблеми, а також самооцінювати результати своєї діяльності" (С. Лісова);

– здатності особистості здійснювати професійну діяльність на основі набутих професійних компетенцій, які сприяють розвитку творчого потенціалу особистості, її професійному саморозвитку та самовдосконаленню" (О. Вознюк, О. Дубасенюк);

– наявність знань для успішної діяльності; розуміння значення цих знань для практики; набір операційних умінь; володіння алгоритмами вирішення трудових завдань" (В. Крічевський).

На основі аналізу існуючих підходів до визначення професійної компетентності вчителя, спираючись на основні завдання професійної підготовки студента-хореографа, О. Мартиненко визначила, що "професійна компетентність учителя хореографії" – це властивість особистості, що виявляється в здатності до педагогічної, виконавської та балетмейстерської діяльності, теоретичній й практичній готовності вчителя хореографії до викладання хореографії в системі шкільної та позашкільної освіти, спроможність результативно діяти, ефективно розв'язувати стандартні та проблемні ситуації, які виникають у практичній педагогічній діяльності. Отже, професійна компетентність учителя хореографії, на думку О. Мартиненко, – це особистісна характеристика, яка включає професійно-педагогічні якості, художньо-естетичні потреби, інтереси, знання, вміння та навички, які формуються під впливом професійного середовища і сприяють успішності процесу засвоєння теорії, методики та практики педагогіко-хореографічної діяльності, духовно-творчому становленню особистості майбутнього фахівця [11, с. 10].

Для формування професійної компетентності майбутнього вчителя хореографії вчені пропонують розвивати позитивну мотивацію до навчання, розширювати практичний досвід з методики організації навчально-виховної роботи в шкільних, дошкільних та позашкільних закладах.

До розвитку професійності вчителя хореографії дослідники підходять по-різному. Так, С. Забрєдовський, розглядаючи процес формування професійних якостей спеціаліста, віддає пріоритет стимулюванню мотиваційної сфери та творчої активності студентів-хореографів. Передумовою цього процесу вчений вважає педагогічне керівництво, спрямоване на виявлення творчих задатків студента [5]. Л. Андрощук у своєму дослідженні підкреслює важливість індивідуального стилю діяльності як основи успішного професійного становлення майбутнього хореографа. Вона ототожнює індивідуальний стиль з хореографічним стилем, який, на її думку, виражається в неповторній манері проведення занять, особливостях творчо-постановчої діяльності та в підготовці учнів до майбутньої професійної діяльності [1]. О. Бурия, розглядаючи процес формування педагогічної майстерності керівника дитячого хореографічного об'єднання, наголошує на тому, що ефективність цього процесу обумовлюється теоретично обґрунтованим змістом професійно необхідних педагогічних якостей, що відбивають мету, завдання і зміст позашкільної художньо-естетичної роботи з дітьми. Дослідник підкреслює, що рівень педагогічної майстерності визначається рівнозначним володінням основних видів професійної діяльності керівника: управлінні, навчанні, вихованні та творчій діяльності [2]. На важливість формування художньо-естетичного досвіду в процесі професійного становлення майбутніх учителів хореографії звертає увагу Т. Сердюк. Ефективність формування художньо-естетичного досвіду студентів дослідник пропонує забезпечувати шляхом: досягнення системності хореографічних та професійно-педагогічних знань студентів засобами мультимедійного і аудіовізуального навчання; впровадження методів синтетичної драматизації з метою розвитку емоційно-ціннісного ставлення майбутніх учителів до хореографічного мистецтва; активізації хореографічно-постановочної діяльності студентів через залучення в процес їх фахової підготовки опорно-методичних карт [12]. О. Мартиненко, розглядаючи професійну компетентність учителя хореографії, виділяє базові (ключові) та фахові (спеціальні) компетенції, якими має володіти випускник педагогічного вищого навчального закладу, звертаючи особливу увагу на сучасні інноваційні технології навчання (семінари, дискусії, розв'язання методичних завдань, проблемних ситуацій, інформаційні комп'ютерні технології та ін.) [10]. Розглянуті дослідження висвітлюють особливості роботи педагога-хореографа в системі позашкільної освіти, питання підготовки фахівця для роботи в дошкільних та шкільних установах розкриваються поверхово.

Одним із дієвих засобів підвищення професійної компетентності майбутнього вчителя хореографії можна вважати міжпредметні зв'язки. Проблема міжпредметних зв'язків розглядається вченими як досить важлива ланка навчального процесу, засіб розвитку діалектичного мислення, гнучкості розуму, здібності узагальнювати знання з різних наук та навчальних дисциплін (Ш. Ганелін, С. Драпкіна, Е. Монозон, М. Скаткін та ін.). Цієї проблеми торкалися прогресивні педагоги минулого (Я. Коменський, Н. Крупська, К. Ушинський), які підкреслювали необхідність взаємозв'язків між навчальними предметами для відображення цілісної картини природи "в голові учня". Так, К. Ушинський надав повне психолого-педагогічне обґрунтування діалектичної значущості міжпредметних зв'язків і довів, що знання та ідеї людини черпаються з різних навчальних предметів та узагальнюються впродовж навчання, утворюючи струнку систему [13].

У сучасній науковій літературі міжпредметні зв'язки розглядаються як дидактичний засіб підвищення ефективності засвоєння знань, вмінь та навичок (І. Зверев, М. Левіна); умови розвитку пізнавальної активності та самостійності в навчальній діяльності, формування пізнавальних інтересів (В. Федорова, А. Усова); засіб реалізації принципів системності та науковості навчання, самостійний принцип навчання (І. Зверев, В. Максимова, М. Махмутов, А. Петров та ін.); умова підвищення

наукового рівня знань (Д. Кірюшин, А. Усова, В. Федорова); засіб формування професійних знань та умінь (М. Горяїнов, П. Новіков).

Узагальнення результатів досліджень учених дозволили визначити поняття "міжпредметні зв'язки" в широкому та вузькому (предметному) сенсі. У широкому сенсі ми розглядаємо міждисциплінарні зв'язки як принцип дидактики, що сприяє координації, систематизації навчального матеріалу, формує в майбутніх фахівців загальнонаукові або загальнопредметні знання, навички та засоби їх отримання в різних видах діяльності. У вузькому (предметному) сенсі – це принцип дидактики, який виконує інтегративну та диференційовану функції в процесі викладання окремого предмета та виступає засобом поєднання знань у цілісну систему, що сприяє розширенню межі цього предмета без втрати його якісних особливостей.

У системі професійної підготовки майбутніх учителів хореографії передбачається взаємозв'язок усіх хореографічних (спеціальних) дисциплін. Ряд дисциплін становлять основу хореографічних знань, умінь та навичок ("Теорія і методика класичного (народно-сценічного, українського, історико-побутового) танцю"); деякі з них мають схожість у теоретичних питаннях та методиці виконання вправ і рухів ("Теорія і методика народно-сценічного танцю" та "Теорія і методика українського народного танцю", "Теорія і методика сучасного танцю" та "Сучасні напрямки хореографії"); окремі дисципліни спираються на оригінальність підходів до техніки виконання ("Танцювальна терапія", "Сучасні напрямки хореографічного мистецтва"); деякі мають за основу мистецькі знання та навички ("Народний костюм та сценічне оформлення танцю", "Основи теорії музики", "Народознавство та хореографічний фольклор України" та ін.); окремі дисципліни узагальнюють знання та навички, отримані під час вивчення всього обсягу дисциплін хореографічного циклу ("Мистецтво балетмейстера", "Теорія і методика роботи з дитячим хореографічним колективом").

Теоретики і практики хореографічного мистецтва розкривають вплив різних спеціальних дисциплін на професійне становлення майбутнього педагога-хореографа. Так, формування професійності майбутнього вчителя хореографії засобами класичного танцю розглядають Н. Базарова, А. Ваганова, В. Костровицька, М. Тарасов, Л. Цветкова та ін.; засобами українського народного танцю – К. Василенко, В. Верховинець, С. Забрєдовський, С. Зубатов, О. Таранцева, В. Чміль, В. Шкоріненко та ін.; засобами народного танцю – Г. Гусєв, Є. Зайцев, Т. Ткаченко та ін.; сучасному танцю віддають перевагу Л. Андрощук, М. Погребняк, О. Шабаліна, Д. Шаріков; теорію та методику роботи в дитячому хореографічному колективі досліджують О. Бурля, Ю. Гончаренко, П. Коваль, О. Мартиненко, Т. Чурліта та ін. Незважаючи на вузькопрофільне дослідження ролі спеціальних дисциплін у процесі підготовки майбутніх вчителів хореографії, автори підкреслюють важливість їх взаємовпливу та взаємодії.

На основі розглянутих підходів до розвитку професійної компетентності педагога в галузі хореографічного мистецтва та характеристики міжпредметних зв'язків ми розкрили специфіку їх упровадження в систему професійної підготовки майбутніх учителів хореографії здатного працювати не лише в системі позашкільної освіти, а й викладати хореографію в шкільних та дошкільних закладах.

Міжпредметні зв'язки передбачають розвиток професійних умінь під час вивчення різних дисциплін і мають відношення до формування практично-методичної готовності майбутнього вчителя хореографії до роботи з дітьми дошкільного та молодшого шкільного віку, яка включає виконавську майстерність ("Гімнастика", "Теорія і методика класичного (народно-сценічного, українського народного, сучасного, спортивного бального) танцю", "Основи акторської майстерності" та ін.); педагогічні навички ("Теорія і методика роботи з дитячим хореографічним колективом", "Теорія і методика класичного (народно-сценічного, українського народного, сучасного, спортивного бального) танцю"), розвиток навичок балетмейстерської діяльності ("Мистецтво балетмейстера", "Постановка концертних номерів").

Застосування міжпредметних зв'язків у процесі вивчення дисциплін хореографічного циклу передбачає тісний зв'язок між спеціальними дисциплінами задля вирішення однієї міждисциплінарної проблеми. Такий підхід до організації навчального процесу є основою підготовки студентів до роботи з дітьми дошкільного та молодшого шкільного віку.

Закладення основ професійних знань, умінь та навичок хореографічної роботи з дітьми відбувається вже на першому етапі навчання у ВНЗ. Наприклад, теми перших модулів дисципліни "Теорія і методика класичного танцю" розкривають питання постави тулуба, рук, ніг, методики вивчення базових вправ та рухів класичного танцю з початківцями. Темі модулів першого семестру з дисципліни "Теорія і методика народно-сценічного танцю", спираючись на методичні засади класичного танцю, розкривають методику вивчення та виконання рухів народного танцю. Зміст практичних занять з дисципліни "Гімнастика" окрім тренування м'язового апарату, виховання вольових якостей (витривалості, наполегливості та ін.) надає знання з методики проведення партерних комплексів для дітей. Завдання окремих модулів дисципліни "Ритміка" спрямовані на засвоєння майбутніми вчителями хореографії методики розвитку навичок музично-рухової діяльності дітей дошкільного та молодшого шкільного віку.

Однією з ключових дисциплін, яка розкриває особливості організації хореографічної роботи з дітьми різних вікових категорій є "Теорія і методика роботи з дитячим хореографічним колективом". Так, під час вивчення теми "Специфіка хореографічної роботи з дітьми різних вікових категорій"

студенти знайомляться з психофізіологічними особливостями розвитку дітей дошкільного та молодшого шкільного віку, завданнями та змістом навчально-виховної роботи, специфікою роботи з обдарованими дітьми та з тими, які мають фізичні вади, набувають навичок проведення фрагментів різних видів хореографічних занять та створення танцювального репертуару.

Таким чином, теми різних хореографічних дисциплін пов'язані між собою та спрямовані на вирішення однієї міждисциплінарної проблеми – підготовки студентів до хореографічної роботи з дітьми дошкільного та молодшого шкільного віку.

Формування професійної компетентності з урахуванням міжпредметних зв'язків у деяких випадках передбачає розгляд однієї теми в різних дисциплінах хореографічного циклу. Наприклад, завдання формування у студентів практичних умінь та навичок з розробки конспектів хореографічних занять з дітьми дошкільного та молодшого шкільного віку та їх проведення вирішується під час вивчення більшості спеціальних дисциплін. Так дисципліна "Теорія і методика роботи з дитячим хореографічним колективом" розглядає теми: "Заняття, як основна форма роботи в ХК", "Розробка конспектів хореографічних занять різних видів". Тему "Розробка змісту уроку класичного танцю" розкриває дисципліна "Теорія і методика класичного танцю", а теми "Розробка та презентація комплексів ритмічної гімнастики", "Розробка партерних комплексів для дітей" розглядаються на дисципліні "Гімнастика". Вирішення цього завдання спирається на загальну педагогічну базу, яка передбачає визначення тематики, програмового змісту (мети та завдань), розробку змісту уроку відповідно до загальної структури, традиційних та інноваційних підходів, добір методів та прийомів до кожної частини уроку тощо. Разом з тим, існують і специфічні особливості побудови окремих видів занять, тому виконання завдання з розробки конспектів хореографічних занять та їх проведення потребує дотримання загальних правил разом із урахуванням особливостей побудови занять різних видів.

Однією з умов застосування міжпредметних зв'язків у процесі формування професійної компетентності майбутніх учителів хореографії ми вважаємо використання різних форм організації навчального процесу. Реалізація міжпредметних зв'язків можлива під час аудиторної (лекції, практичні заняття, самостійна робота студентів) та позааудиторної (самостійна робота в позаурочний час, участь у роботі наукових гуртків, творчих лабораторій тощо) форм організації навчального процесу.

Ефективність реалізації міжпредметних зв'язків у професійній підготовці майбутнього вчителя хореографії залежить від періодичності їх застосування. Вченими виділяється три рівні періодичності застосування міжпредметних зв'язків: перший рівень – використання міжпредметних зв'язків на окремих заняттях (епізодичні); другий – у системі занять (частково-системні); третій рівень передбачає постійне застосування міжпредметних зв'язків (системні). Практика доводить, що системність у застосуванні міжпредметних зв'язків (третій рівень) є найбільш оптимальною та ефективною умовою їх реалізації, яка сприяє розвитку вмінь критично осмислювати новий матеріал, підвищенню практичної й науково-теоретичної підготовки майбутніх учителів хореографії, оволодінню студентами узагальненим характером пізнавальної діяльності.

Для ефективної організації застосування міжпредметних зв'язків у професійній підготовці вчителя хореографії має бути створена відповідна навчально-методична база: навчально-методичні комплекси, завдання для самостійної роботи, електронна бібліотека, книжковий фонд кафедри, відеотека тощо. Необхідна розробка методичних рекомендацій для студентів з використання міжпредметних зв'язків задля повнішого засвоєння окремих тем тієї чи іншої спеціальної дисципліни та координація діяльності викладачів (обізнаність із змісту програм суміжних предметів та т. і.). Введення у процес професійної підготовки сукупності знань та умінь із дисциплін хореографічного циклу сприятиме розумінню студентами причинно-наслідкових зв'язків та сутності процесу професійного навчання; забезпеченню активності використання студентами знань з різних дисциплін хореографічного циклу; узагальненню окремих розділів навчального матеріалу.

Висновки. Міжпредметні зв'язки є проявом інтеграційних процесів, що відбуваються в сучасній педагогічній практиці. Процес формування професійності майбутніх учителів хореографії в педагогічному вищому навчальному закладі передбачає застосування міжпредметних зв'язків за моделлю "спеціальні дисципліни – спеціальні дисципліни". Такий підхід сприятиме формуванню професійної компетентності майбутніх учителів хореографії, здатних володіти спеціалізованими концептуальними знаннями з теорії і методики хореографії, набутими в процесі навчання, що забезпечить їх готовність до хореографічної роботи з дітьми в системі дошкільної та шкільної освіти.

Використані джерела

1. Андрощук Л. М. Формування індивідуального стилю діяльності майбутнього вчителя хореографії / Л. М. Андрощук // Збірник наукових праць. – К. : Міленіум, 2005. – С. 9-16.
2. Бурля О. А. Формування педагогічної майстерності керівника дитячого хореографічного об'єднання : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. пед. наук : спец. 13.00.06 "Теорія, методика і організація культурно-просвітньої діяльності" / О.А. Бурля. – К., 2004. – 20 с.
3. Ваганова А. Основы классического танца / Агриппина Ваганова. – СПб. : Лань, 2002. – 192 с.
4. Жмура І. Засоби формування фахових та загальножиттєвих компетенцій у майбутніх інженерів у процесі вивчення правових дисциплін / Ірина Жмура // Нова педагогічна думка. – 2012. – № 1. – С. 187-192.

5. Забрєдовський С. Г. Педагогічні умови розвитку мотиваційної сфери студентів хореографічних спеціалізацій в процесі фахової підготовки у вузі культури : дис. ... канд. пед. наук. 13.00.01 / С. Г. Забрєдовський. – К., 1997. – 179 с.
6. Зверев И. Д. Межпредметные связи в современной школе / И. Д. Зверев, В. Н. Максимова. – М. : Педагогика, 1988. – 195 с.
7. Зязюн И. А. Тайны педагогического искусства / И. А. Зязюн // Народное образование. 1989. – № 12. – С. 99-105.
8. Кулагин П. Г. Межпредметные связи в процессе обучения / П. Г. Кулагин. – М. : Просвещение, 1982. – 189 с.
9. Максимова В. Н. Сущность и функции межпредметных связей в целостном процессе обучения : дисс. ... д-ра пед. наук / В. Н. Максимова. – Л., 1981. – 446 с.
10. Мартиненко О. В. Професійно-орієнтовані технології навчання у фаховій підготовці майбутнього вчителя хореографії / Олена Володимирівна Мартиненко // Наукові записки. Вип. 139. – Серія : Педагогічні науки. – Кіровоград : РВВ КДПУ ім. В. Винниченка, 2015. – С. 90-94.
11. Розвиток художньо-естетичного світогляду майбутніх вчителів хореографії на основі інтегративного підходу : колективна монографія / за заг. ред. О.В. Мартиненко – Бердянськ : Видавець Ткачук О.В., 2015 – 256 с.
12. Сердюк Т. І. Зміст та структура художньо-естетичного досвіду майбутнього вчителя хореографії / Тетяна Іванівна Сердюк // Збірник наукових праць Бердянського державного педагогічного університету (Педагогічні науки). – № 4. – Бердянськ : БДПУ, 2006. – С. 195-202.
13. Ушинський К. Д. Вибрані педагогічні твори : [у 2-х т.] / К. Д. Ушинський. – К. : Рад. школа. – Т 2 : Проблеми російської школи. 1983. – 359 с.

Furmanova T.

FORMING OF THE PROFESSIONAL COMPETENCE OF FUTURE TEACHERS OF CHOREOGRAPHY

Article deals with the peculiarities of implementation of inter-disciplinary connections as the way of forming professional competence of future teachers of Choreography (which are able to work within system of preschool and school education). The author analyses some research on the problems of competence training of future specialists, analyses the importance of implementation of inter-disciplinary connections; gives different notions to the terms "professional competence", "professional competence of the teacher of Choreography", "interdisciplinary connections"; determines modern research which reveal different approaches to the forming of the professional competence of Choreography.

On the basis of analyzed approaches to the development of professional competence of pedagogue (within the branch of choreography art and characteristics of inter-disciplinary connections) the author detects the specifics of their implementation into the system of professional training of future teachers of choreography which are able not only to work within the system of extra-curriculum education, but to teach Choreography at school and preschool institutions. There are determined three levels of periodical implementation of the inter-disciplinary connections (episodic, partial-system, systematic); it is proved the influence of different special disciplines on the professional development of future pedagogue-choreographer; it is underlined the importance of creating appropriate educational-methodic base (educational-methodic complexes, tasks for the independent work, electronic library, book fund of the chair, video-library); there are marked examples and samples of certain disciplines of choreographic cycle which are able to realize the peculiarities of work with children of preschool and school age.

The article underlines that inter-disciplinary connections are the manifestation of integral processes which take place in modern pedagogical practice. Thus the process of forming professionalism of future teachers of Choreography within pedagogical high educational institution implies the implementation of inter-disciplinary connection according to the model "special disciplines-special disciplines".

Key words: *professional competence of future teachers of choreography, inter-disciplinary connections, choreography work with children of preschool and school age, institutions of preschool and school education.*

Стаття надійшла до редакції 20.02.2016